

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Volumen ...**

Virtvtes Theologicæ. Libro Triplici Fidei, Spei, & Charitatis materias expono

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1663**

Caput 2. De Præcepti Charitatis erga Deum obligatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80695](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80695)

hunc amorem esse amicitiae, & cum amicitia
hac, & hic amor Deum respiciat non ut no-
bis bonum, sed propter se ipsum, hinc est,
amorem hunc non esse concupiscentiae, sed
benevolentiae. Diu. Thom. 2. 2. *questione*, 23.
articulo primo. Azorius *tomo primo, libro nono,*
cap. 3. qu. 2.

Charitas est omnium virtutum excellentis-
sima, & perfectissima, 1. *Corinth.* 13. *Tria*
virtutum haec; maior autem Charitas. Quia inter omnes
excellens- Virtutes, Theologicae sunt perfectiores: at,
ut ait Apostolus, Charitas est Fide, & Spe
maior: ergo erit omnium virtutum perfectis-
sima. Diu. Thom. 2. 2. *questione* 23, *articulo*
octavo, & communiter omnes Doctores Cha-
ritatem omnium virtutum formam appellant,
non quidem intrinsecam, cum vnaquaeque
virtus habeat suam intrinsecam formam: sed
extrinsecam perficientem aliis virtutibus in ordi-
ne ad vitam aeternam.

Porro duplex est Charitas, una erga Deum,
Duplex est, altera erga proximum. Quia bonitas, quae est
erga obiectum formale Charitatis, potest duplici-
ter considerari. Primo, ut est in se ipsa im-
mota, & participata, & sic est ratio Deum diligendi.
Secundo, ut est in creatura rationali per par-
ticipationem, & sic est ratio diligendi proximum.
Omnes sic.

Iam vero duplex est Charitatis obiectum,
Duplex alterum materiale, & quod: alterum formale,
Charitatis & sub quo: sicut in aliis habitibus, ac virtu-
tibus contingit. Obiectum praeceptum materiale,
& quod, est Deus minus praeceptum, quia
Deus & secundarium est proximus. Proximi autem
nomine intelligitur omnis creatura rationalis,
quae est capax beatitudinis. Homo diligen-
dus est primario quoad animum, secundario
etiam quoad corpus. Bona spiritualia perti-
nent ad obiectum Charitatis, ad quam etiam
reducuntur omnes res inanimatae, ut ad pro-
ximum pertinent. Diu. Thom. 2. 2. *questione*
25, *articulo* 10. Theologi in *terti. distinct.* 18.
Suaris *disputatione prima, de obiecto Charitatis,*
sestione prima, numero quarto septimo octavo,
& nono.

Deus autem sub ratione boni propter se
Formale ip. amabilis, seu propter absolutam excel-
lentiam sub lentiam in omni genere perfectionis, est obiectum
rationis boni & ratio sub qua Charitatis. Quia
per hoc distinguitur Charitas in se, & ab aliis
virtutibus: Spes enim respicit Deum propter
nobis bonum, Fides propter nobis verum, Charitas
vero ut in se, & propter se bonum. Et cum
Deus amari possit amore naturali, propter est
author naturae: & amore supernaturali, seu
Charitate infusa: amoris naturalis erit obiectum
propter dicit bonum summum naturae ac
commodatum, & habens cum illa necessariam
connexionem; Charitatis vero, seu amoris su-
pernaturalis erit summa bonitas excedens hu-
manam naturae ordinem, ut nullam habeat cum
tali natura connexionem, sed propter est prorsus
alterius ordinis. Suar. *de obiecto Charitatis. d. 1. sect.*
2. legendus.

CAPVT II.

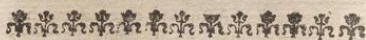
De Praecepti Charitatis erga Deum obligatione.

DE fide certum est, dari de Dei di-
lectione praeceptum. Deut. 6. *De fide est*
Diliges Dominum Deum tuum, dari Cha-
Matth. 17. Hoc est primum, & vitatis erga
maximum mandatum. Quia Deum pra-
amor Dei est necessarius ad salutem: quod
autem est ad salutem necessarium, est
praeceptum. Hoc autem praeceptum non
non continetur expresse in Decalogo, sed est
praeceptum, & praeambulum ad illud includitur
tamen virtualiter in omnibus, quatenus ex
hoc praecepto omnia, quae ad primam tabulam
spectant, facile colliguntur. Valentia *tom. 3. qu.*
19. punct. 1. Palao de Charitate. tractat. 6. disput.
1. punct. 2.

Duplex Charitatis praeceptum à Doctori-
bus constituitur: unum negatiuum, quo ne
Deum odio habeamus, prohibemur; alterum
affirmatiuum, quo praecepimur, ut actu Chari-
tatis, ac dilectionis Dei aliquando eliciamus.
Profecto Charitatis praeceptum aliquando ob-
ligat per se, aliquando per accidens, seu ratione
alterius. Praeceptum negatiuum dilectionis
Dei semper, & ad semper obligat: unde nun-
quam possumus Deum odio habere, & tenemur
in quacumque temporis differentia Deum
odio non habere. Quia Dei odium est intrin-
sece malum, & peccatorum omnium maximum.
Omnes sic.

Praeceptum hoc affirmatiuum per se obligat,
quando quis ad usum rationis pervenit, Et
quando grauius contra Charitatem tentamina
assurgunt. Et semel in anno, aut saltem quinto
quoque anno. Non tamen est certum, in arti-
culo mortis obligare. Et quando quis tenetur
ad veram poenitentiam extra Sacram. Filliucius
tr. 22. m. 188. Sanch. l. 2. Decal. c. 1. n. 3. Bonacin.
tom. 2. d. 3. punct. 3. num. 8. Villalob. p. 1. ar. 3. diff.
2. num. 5.

Praeceptum hoc affirmatiuum, per accidens
obligat. Quando adest mortis periculum. Quan-
do quis recipit, vel ministrat Sacramenta, quae
hominem in gratia requirunt. Et quando quis
tenetur aliquod opus gerere, ad quod non po-
test sese sine Charitate preparare. Filliucius *tr. 22.*
num. 291.

CAPVT III.

De Praecepti Charitatis erga pro- ximum obligatione.

Datur praeceptum naturale dilectionis
proximi. Quia recta naturalis ratio di-
cat, proximum propter se, quatenus
homo est, diligendum esse, ei scilicet, bo-
nale dili-

11

na